

DZĪVĪBA

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

1.Moz.2:7; Ps.139:13,14; Jāņa 1:1-3; Jāņa 3; Jāņa 10:10; 2.Kor.5:17; Fil.2:1-5.

ATMIŅAS PANTS:

„Es esmu nācis, lai tiem būtu dzīvība un pārpilnība.” (Jāņa 10:10)

Mūsdienās cilvēki, īpaši tā saucamajās attīstītājās valstīs, dzīvo daudz ilgāk nekā iepriekšējās paaudzes. Protams, tas ir labi. Tomēr viena lieta ir ilgi dzīvot, turpretī pavisam cita – dzīves kvalitāte. Ārsti nereti veic dažādas varoņības, lai mākslīgi uzturētu cilvēku pie dzīvības pat gadījumos, kad zudusi ja ne visa, tad lielākā daļa dzīves kvalitātes.

Tomēr dzīves kvalitāte neaprobežojas ar pieņemamu fiziskās labklājības līmeni; tai ir daudz plašāka nozīme. Kā mēs izmantojam mums dotos gadus? Vai mūsu dzīvei ir kāds mērķis? Vai dzīvojam saskaņā ar citiem? Vai mums ir apmierinošas attiecības ar līdzcilvēkiem un, kas ir vēl būtiskāk, ar Radītāju? Šie jautājumi ir nozīmīgi visiem, kuriem piešķirta dzīvības dāvana.

NEDĒĻA ĪSUMĀ:

Dzīvība ir tikai un vienīgi Dieva dāvana. Ko mums nozīmē šī dāvana? Kā mums tā jāizmanto? Tā kā tā ir dāvana, mums ir dievišķs pienākums rūpēties par savu dzīvību gan fiziski, gan garīgi. Tajā pašā laikā ticība Jēzum mūs ievied citu ticīgo sabiedrībā, un mēs kļūstam par jaunas ģimenes daļu gan Debesīs, gan arī uz zemes. Šie fakti būtiski ietekmē pašreizējo dzīves kvalitāti.

* Lūdzu, iepazīstieties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles studijām 25.aprīli.

FIZISKĀS DZĪVĪBAS DĀVANA

Kā radās dzīvība? Daži cilvēki par cilvēces eksistences sākumu un attīstību atzīst bezdievīgu evolūciju. Citi apgalvo, ka notikusi dievišķa iejaukšanās, izraisot miljoniem gadu garu procesu, kura laikā nezināmā veidā parādījušās „vienkāršas” dzīvības formas, kas pamazām pārtapušas sarežģītākos organismos, tai skaitā cilvēkos. Tomēr šī teorija rada vairāk jautājumu nekā atbilžu (turklāt Bībelē nav atrodama pat netieša norāde, ka, radot pasauli, Dievs būtu izmantojis evolūciju). Pēdējos gados arī vairāki plaši pazīstami un atzīti zinātnieki paziņojuši, ka šī teorija nokļuvusi strupceļā. Pat pārliecinātiem evolūcijas piekritējiem jāatzīst, ka dzīvība joprojām ir un paliek neizdibināms noslēpums.

Tajā pašā laikā arī tiem, kas tic Dievam kā šīs pasaules un visuma Radītājam, nav atbilžu. Runājot par kreacionistu teoriju, tā ir loģiskāka un sakarīgāka nekā neticamā mācība, ka cilvēka dzīvība radusies nejaušības rezultātā.

Ko dievišķā atklāsme liecina par dzīvības izcelsmi? 1.Moz.2:7; Jāņa 1-3. _____

Fakti, kas attiecas uz dzīvības noslēpumu, attiecināmi arī uz katra cilvēka dzīvību. Lai gan mums pieejamas plašas zināšanas par cilvēka dzīvības ieņemšanas un attīstības procesiem, katrs jaunais vecāks, turot rokās jaundzimušo, zemapziņā atzīst, ka šī mazā dzīvība ir īsts brīnums. Viens no kristīgās ticības pamatiem ir apziņa, ka dzīvība – un cilvēka dzīvība ļoti īpašā nozīmē – ir svēta.

Kā Dāvids apraksta dzīvības brīnumu un apbrīnojamo cilvēka ķermeni? Ps.139:13,14. _____

Kādā populārā dziesmā ir vārdi: „Dievs savās rokās tur visu pasauli.” Tas attiecināms gan uz visumu, gan mūsu zemi. Dievs savās rokās tur arī mūs katru, lai kas un kur mēs būtu. Savu fizisko dzīvību – no sākuma līdz beigām – esam parādā Viņam.

Ko nozīmē fakts, ka Dievs ir visas dzīvības, ieskaitot mūsu, Radītājs? Kā nostāja attiecībā uz dzīvības izcelsmi ietekmē cilvēka uzskatus, piemēram, par nāvessodiem, abortiem un eitanāziju? _____

FIZISKĀ LABKLĀJĪBA

Ja savu dzīvību esam parādā Radītājam, ir pašsaprotami, ka mūsu pienākums ir atbilstoši par to arī rūpēties. Bibēlē atrodamī neskaitāmi pierādījumi, ka Dievs ir ieinteresēts cilvēku fiziskajā labklājībā. Atkal un atkal Viņš izrādīja rūpes par Izraēla tautu. Viņš sniedza saviem ļaudīm neskaitāmas norādes attiecībā uz veselīgu pārtiku un higiēnu. Tuksnesī Viņš tos apgādāja ar mannu. Bada laikā Viņš rūpējās par Eliju. Šie ir tikai daži no daudzajiem Dieva rūpju pierādījumiem. Šī patiesība vēl skaidrāk atklājas mūsu Kunga kalpošanā. Pat pavīrsi lasot evaņģēlijus, top skaidrs, ka Jēzus reliģija bija vērsta uz tās īstenošanu praksē.

Kā Jēzus izrādīja interesi par savu un līdzcilvēku fizisko labklājību? Izpētiet šīs rakstvietas un izdariet secinājumus, kā tās attiecināmas uz mūsdienu pasauli:

Dziedināšana (Marka 5) _____

Atpūta (Marka 6:30-32) _____

Barība (Marka 6:33-43 [īpaši 34.p.]) _____

Sabats (Lūkas 4:16) _____

Vai Jēzus izrādīja rūpes par cilvēku labklājību arī citās dzīves jomās? _____

Tas, kā mēs attiecamies pret savu ķermeni, cieši saistīts ar namturības jēdzienu. Materiālās vērtības, laiks, talanti un ķermenis – viss ir Dieva īpašums, tādējādi mūsu uzdevums ir būt uzticamiem namturiem un šīs dāvanas sargāt. Tomēr rūpes par ķermeni ir cieši saistītas ar to, kā cilvēka būtību skaidro Bībele. Daudzi kristieši tic, ka cilvēkam ir nemirstīga dvēsele, kas iemājojusi mirstīgas miesas un asins ietvarā. Turpretī Bibēlē cilvēce raksturota kā ķermeņa, dvēseles un gara nedalāms veselums. Tādējādi mūsu reliģija neattiecas uz kaut ko nemirstīgu, bet gan uz visu cilvēka būtību. Tā ietekmē visus cilvēka eksistences aspektus.

Lai gan Bibēlē norādīts, ka daži ēdieni nav piemēroti cilvēku uzturam (skat., piemēram, 4.Moz. 11), Debesu valstība nesastāv tikai no ēšanas un dzeršanas (skat. Rom.14:17). Kā panākt ne tikai diētas, bet visu veselīga dzīvesveida aspektu līdzsvaru? _____

GARĪGĀ DZĪVE

„Tādēļ, ja kas ir Kristū, tas ir jauns radījums; kas bijis, ir pagājis, redzi, viss ir tapis jauns.” (2.Kor.5:17)

Kā jūs izprotat iepriekšminētās rakstvietas nozīmi? Ko nozīmē būt „jaunam radījumam” Jēzū? _____

Apzināti vai ne, visi šīs zemes iemītnieki jau no dzimšanas pieder Dievam. Bet, kā visiem zināms, šī zemes dzīve ir salīdzinoši īsa. Grēks ne tikai katram cilvēkam, bet arī jebkurai citai dzīvībai uz šīs planētas nes degradāciju un nāvi. Nekas nav imūns pret grēka graužošo iznīcību.

Tomēr labā ziņa ir, ka visiem ir izvēle, vai šī dzīve ir viss, kas mums ir, vai arī mēs pieņemsim brīnišķo mūžīgās dzīvības dāvanu.

Bet, lai iegūtu mūžīgo dzīvību, nepieciešamas pilnīgas pārmaiņas, pārveidošanās. Šī izšķirošā pieredze Bibelē aprakstīta, izmantojot vairākas metaforas. Visspilgtākā ir piedzimšana no jauna – tas parāda pagrieziena brīdi, kad cilvēks Kristū saņem mūžīgās dzīvības dāvanu. Tajā brīdī „vecais cilvēks” mirst, bet piedzimst „jaunais”.

Nepieciešamība pēc piedzimšanas no jauna visskaidrāk izklāstīta Jāņa 3.nodaļā. Izlasiet līdž 21.pantam par Jēzus satikšanos ar Nikodēmu. Ko tas liecina par jaunpiedzimšanu? Kā jūs izprotat šo vārdu? _____

Jēzus sekotāja jauno dzīvi, atsakoties no pašapmierinātas dzīves un pievēršoties kalpošanai Debesu valstībai, raksturo izaugsme. Lai sasniegtu briedumu, jaunpiedzimušajam garīgajam cilvēkam nepieciešams baudīt pareizu garīgo barību. Apustulis Pēteris iedrošina pieaugt „mūsu Kunga un Pestītāja Jēzus Kristus žēlastībā un atziņā” (2.Pēt.3:18).

Kā jūs atbildētu uz jautājumu: „Vai esat piedzimis no jauna?” Ko šī atbilde liecina par jūsu attiecībām ar Jēzu? _____

SABIEDRISKĀ DZĪVE

Cilvēki pēc dabas ir sabiedriskas būtnes. Protams, ir brīži, kad katrs vēlas pabūt vienatnē. Mums nepieciešams personīgs laiks, lai nodotos lūgšanām un pārdomām. Dažiem privātuma vajag vairāk nekā citiem. Tomēr mums ir tieksme žēlot cilvēkus, kas vienmēr ir vientuļi, īpaši tos, kuriem nav pietiekamu sociālu iemaņu, lai nodibinātu draudzības, un kuriem nekad neizdodas izveidot nozīmīgas attiecības.

Bībele cilvēkus ataino kā dažādu sociālo tīmekļu locekļus. Galvenās tēmas ir ģimene, draudzība, etniskā izcelsme, sabiedrība un draudze. Jēzus Tēvu Bībele attēlo kā visas cilvēces Tēvu, ar to norādot, ka īstenībā mēs visi esam brāļi un māsas (Ap.d.17:26). Cilvēka dzīves būtība ir dzīvot attiecībās. Radot Ādamu, Dievs nekavējoties radīja viņam arī partneri. Ģimenes dzīve bija dievišķi izplānots cilvēka laimes modelis. Bībelē neskaitāmas reizes uzsvēta patiesas draudzības un piederības plašākai sabiedrībai neaprstāmā vērtība.

Kas ir pats galvenais sociālo attiecību veiksmīgā pārvaldīšanā? Kā jums veicas, īstenojot šos principus dzīvē? Fil.2:1-5. _____

Dažādie kristīgās dzīves aspekti saplūst ar mūsu piederību Kristus miesai – draudzei. Draudze ir kas vairāk nekā vieta, kur līdzīgi domājoši cilvēki sastopas un izbauda sadraudzību. Tomēr daudziem draudze patiesi ir sabiedriskās dzīves centrs. Tam ir gan pozitīvi, gan negatīvi aspekti. Bez kristīgiem draugiem mums var nebūt nevienas priekšzīmes, kam līdzināties. Sadraudzība ar citiem, kuri kalpo Dievam un ir pieņēmuši bībelisko dzīvesveidu, mums palīdzēs palikt uzticīgiem un pieaugt kristīgajās attiecībās. Savukārt, ja mums nav draugu ārpus ticīgo sabiedrības, iespējas liecināt ir daudz ierobežotākas. Daudzās pasaules valstīs draugu evaņģelizācija ir veiksmīgākā draudžu izaugsmes metode.

Pētījumi rāda, ka lielākā daļa adventistu septiņu gadu laikā zaudē praktiski visus draugus, kas nav draudzē. Pārdomājiet savu dzīvi. Vai šī tendence pierādās arī jūsu dzīvē? Kādēļ? Kādēļ ir vērts ieguldīt laiku un enerģiju, veidojot attiecības ar cilvēkiem, kas nav adventisti vai pat kristieši? _____

DZĪVES PIEPILDĪJUMS

Jāņa 10:10 aprakstīts Jēzus slavenais apgalvojums, ka Viņš ieradies, lai dāvātu mums dzīvību un pārpilnību. Citos Bībeles tulkojumos runāts par „pārticīgu dzīvi”.

Turpinājumā uzskaitīti šīs „pilnīgās” dzīves aspekti. Mēģiniet šim sarakstam pievienot vēl kādu un atrodiēt šiem aspektiem bībelisku pamatojumu:

1. *Tā ir iespējām bagāta dzīve.* _____

2. *Tā ir mērķtiecīga dzīve.* _____

3. *Tā nozīmē iekšēju mieru.* _____

4. *Tā ir dzīve ar misiju.* _____

Kristīgajā dzīvē pieaugot, mēs kļūstam aizvien pārliecinātāki, ka Kristus tiešām mums piedāvā piepildītu dzīvi. Tomēr bieži rodas grūtības to izskaidrot citiem, kas sevi vēl nav atdevuši Kristum. Kristīgs dzīvesveids viņiem šķiet garlaicīgs. Viņiem nepatīk fakts, ka tā ietver neskaitāmus aizliegumus un ierobežojumus. Tomēr kristieši ir iemācījušies, ka ne visas dzīves pieredzes mūs bagātina. Daudzas lietas, kuras darām, īstenībā ir ar mīnusa, nevis plusa zīmi, kā arī vairo iekšēju tukšumu, nevis dzīves piepildījumu.

Miniet vairākas pieredzes, bez kurām mūsu dzīve ir labāka. Kādēļ? _____

„Piepildīta dzīve” nav labas veselības, izskatīguma, pienācīgas izglītības un apmierinošu ienākumu savienojums. Un, lai gan pavisam droši var apgalvot, ka stipras, mīlošas attiecības ir piepildītas dzīves daļa, ir vēl daudzi citi aspekti. „Piepildīta dzīve” ir jēgpilna dzīve. Tā izstaro iekšēju mieru. Tās laime nav galvenokārt atkarīga no ārējiem, materiāliem apstākļiem. „Piepildīta dzīve” ir cieši saistīta ar dzīvības Avotu un tādēļ būs mūžīga.

Kādēļ „piepildītas dzīves” apraksti izklausās tik patīkami? Kā ir ar tiem, kuriem šķietami ir „piepildīta dzīve”, bet kuri nepazīst Jēzu un pat nešķiet kaut cik ieinteresēti Viņu iepazīt? Kā izprast šo fenomenu, īpaši, ja mums katram ir pazīstami kristieši, kuriem šobrīd jācieš? Skat. 2.Kor.4:18. _____

TURPMĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Elenas Vaitas slavenā grāmata „Ceļš pie Kristus” ir par dzīvi Kristū. Ja, ņemot vērā šisnedēļas lasījumus, būtu jāizvēlas kāda konkrēta nodaļa, tā varētu būt astotā – „Pieaugšana Kristū” (67.-76.lpp.). „Dzīve Kristū ir miera pilna dzīve. Var nebūt spēcīgu jūtu uzliesmojumu, bet jābūt pastāvīgai, mierīgai uzticībai. Tava cerība nav tevī, tā ir Kristū. Tavs nespēks ir savienots ar Viņa stiprumu, tava nezināšana ar Viņa gudrību, tavs vājums ar Viņa nezūdošo varu. Tev nav jāskatās uz sevi, ne arī prātam jākavējas pie sevis, bet jāraugās uz Kristu. Lai prāts pievēršas Viņa mīlestībai, Viņa rakstura skaistumam un pilnībai.” (64.,65.lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Cilvēkiem, esot stipri sakropļotiem vai nāvīgi slimiem, bieži rodas jautājums: vai viņiem ir pietiekama dzīves „kvalitāte”? Vai dzīves kvalitāte būtu galvenokārt jādefinē atkarībā no fiziskiem aspektiem, vai arī ir kādi citi, iespējams, vēl svarīgāki aspekti? Kā izpratne par dzīvības izcelsmi ietekmē atbildes?
2. Daudziem nāves neizbēgamība laupa dzīves jēgu un mērķi. Galu galā, ja agrāk vai vēlāk tāpat visi mirsim un tiksīm aizmirsti, kāda ir šīs dzīves jēga? Ko par to ir teicis Jēzus, atspēkojot šādas raizes un šaubas?
3. Kādi mūsdienu kultūras aspekti laupa dzīvei tās patieso jēgu? Kuri no popularizētajiem ideāliem un morālajām vērtībām samazina dzīves nozīmīgumu un vērtību?
4. Kā mūsu vēsts par veselīgu dzīvesveidu un labākas dzīves principiem ietilpst „piepildītas dzīves” apsolījumā? Vai attiecībā uz šo apsolījumu mēs sevi neapdalām?

KOPSAVILKUMS:

Šis nedēļas lasījumi runā par pilnīgu, piepildītu dzīvi, kas rodama Jēzū Kristū. Tā ir atbildīgi dzīvota dzīve, pēc labākās sirdsapziņas rūpējoties par savu fizisko ķermeni. Šo dzīvi piepilda attiecības, jo Dievs cilvēkus radījis dzīvot sadraudzībā ar citiem. Un vairāk par visu tā ir dzīve, kas pilnībā atjaunota Jēzū; dzīve, kas tiks izmainīta un pieaugs Dieva žēlastībā.